

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **O. R.**
státní příslušnost Ukrajina

zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Purkyňova 787/6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2018, č.j. OAM-30/LE-LE05-LE24-2018,
o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Bárty **se určuje částkou 6 800 Kč**, která mu bude proplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16.5.2018, č.j. OAM-30/LE-LE05-LE24-2018 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je snaha zůstat v České republice, kde pobývá jeho družka a dcera, které mají v České republice povolen trvalý pobyt. Dalším důvodem je obava, že bude na Ukrajině povolán do armády, což s ohledem na konflikt na východě země považuje za nebezpečné pro svůj život. Jako další důvod žalobce uvedl obavu z ukrajinských nacionalistů a válečných veteránů, kteří lidem jako on, jenž byli v zahraničí, vyčítají, že nebojovali. Dle žalovaného tyto důvody nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, kterou nijak neodůvodnil a v ní zároveň požádal, aby mu pro řízení o této žalobě byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti krajský soud usnesením ze dne 5.6.2018 č.j. 61 Az 17/2018-22 vyhověl a zároveň ustanoveného zástupce žalobce vyzval k doplnění žaloby. Na tuto výzvu následně ustanovený právní zástupce žalobce reagoval podáním ze dne 18.6.2018 v němž uvedl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil nepřijatelnost zásahu do rodinného života žalobce, jakožto porušení čl. 8 Úmluvy (poznámka soudu: nepochybně míněn čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv). Žalobce zdůraznil, že na území České republiky má soustředěný veškerý podstatný rodinný i soukromý život a to ať jde o jeho družku anebo nezletilou dceru, tedy osoby, které v současnosti logicky vyžadují soustavnou péči a jeho pomoc. V průběhu správního řízení vyšlo podle žalobce najevo, že na Ukrajině nedisponuje jakýmkoliv zázemím, v žádném případě takovým zázemím, že by bylo možné uvažovat o přesídlení jeho družky a nezletilé dcery. Společně s družkou pečují o nezletilou dceru a přestěhování na Ukrajinu v jejím případě fakticky nepřipadá v úvahu s ohledem na potřebu péče o dítě a zcela nedostatečný sociální systém na Ukrajině včetně nejisté situace, která tam panuje. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2018, č.j. OAM-30/LE-LE05-LE24-2018 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího

a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 18.2.2018 a v této žádosti uvedl, že jej chtějí na Ukrajině povolat do armády s ohledem na konflikt ve východní části, což považuje za nebezpečné pro svůj život, přičemž nerozumí za co a proč by měl bojovat. Nejdůležitější je pro něj rodina – manželka a dítě, které se narodilo v České republice. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 26.2.2018 uvedl, že pokud by se vrátil domů, bojí se problémů s ukrajinskými nacionalisty a válečnými veterány. Když začala na Ukrajině na východě válka, on byl v zahraničí a nešel bojovat. Lidem jako on teď vyčítají, že válku odseděli někde v klidu v cizině a oni museli bojovat. Dodal, že tady má dceru a družku. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že dne 26.2.2018 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že žalobce používal v minulosti falešná jména a pak si změnil jméno oficiálně z toho důvodu, že v Evropské unii měl zákaz pobytu. Ukrajinu naposledy opustil v roce 2014 a již se tam nevrátil. Sdělil, že Ukrajinu opustil kvůli dceři, která byla tady v České republice. Na Ukrajině žádné problémy neměl a nebyl tam trestně stíhán; v České republice i v Německu byl odsouzen kvůli falešnému dokladu. Opakoval, že o mezinárodní ochranu žádá proto, že tady má dceru a družku, které zde mají udělen trvalý pobyt. Dalším důvodem je jeho obava ze strany nacionalistů a válečných veteránů, kteří lidem jako je on vyčítají, že byli v zahraničí, že nebojovali a po celou dobu války čekali v zahraničí. Dále žalobce uvedl, že v armádě nesloužil a vojenské službě se vyhnul tak, že prostě nenastoupil, když měl. Jeho partnerka bydlí v Praze 4, náměstí Hrdinů 15. K dotazu, co by mu bránilo žít ve společné domácnosti s partnerkou a s dcerou na Ukrajině, odpověděl, že se dcera narodila v Praze a mluví česky. Součástí správního spisu žalovaného jsou rovněž zprávy o zemi původu žalobce, a to:

- zpráva O stavu lidských práv na Ukrajině Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva ze dne 12.12.2017,
- informace Human Rights Watch ze dne 12.1.2017,
- informace OAMP ze dne 22.1.2018 ohledně politické a bezpečnostní situace, mezinárodních smlouvách, o lidských právech a základních svobodách, vojenské službě a vnitřně přesídlených osobách,
- informace MZV ČR č.j. 115045-LPTP ze dne 9.10.2015 týkající se vojenské služby na Ukrajině,
- zpráva Freedom House z ledna 2018 ohledně svobody ve světě 2018 – Ukrajina,
- výroční zpráva Amnesty International 2017 ze dne 22.2.2017 a z dubna 2016 pojednávající o rozsudcích smrti a popravách v roce 2015.

6. Krajský soud musí především zdůraznit, že přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích v podstatě jediného uplatněného žalobního bodu v podání právního zástupce žalobce ze dne 18.6.2018. V tomto podání bylo namítáno, že „žalovaný nesprávně vyhodnotil nepřijatelnost zásahu do rodinného života žalobce, jakožto porušení čl. 8

Úmluvy“. Žalobce v této souvislosti namítal, že na území České republiky má soustředěn veškerý rodinný život, ať už jde o jeho družku či nezletilou dceru, které v současnosti logicky vyžadují jeho soustavnou péči a pomoc. Družka společně s ním pečuje o nezletilou dceru a přestěhování na Ukrajinu by v jejich případě nepřípadalo do úvahy s ohledem na potřebu péče o dítě a nedostatečný sociální systém na Ukrajině včetně nejisté situace, která tam panuje. Z uvedeného krajský soud dovodil, že se žalobce žalobou domáhal udělení tzv. doplňkové ochrany podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, podle něhož se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odst. 2 písm. d) téhož zákonného ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje za vážnou újmu, pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Takový závazek označil v doplnění žaloby žalobce jeho právní zástupce porušení čl. 8 Úmluvy (poznámka soudu: nepochybně míněno Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), podle jejíhož čl. 8 odst. 1 má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. S touto žalobní námitkou nemůže krajský soud souhlasit. Pouhá skutečnost, že žalobce má v České republice družku, která zde žije na základě uděleného dlouhodobého pobytu společně s jejich dítětem, rozhodně nemůže být považována jako důvod, pro který by žalobce nemohl vést svůj soukromý život a rodinný život v zemi původu, tedy tato skutečnost nemůže být považována za důvod, pro který by mohlo být přistoupeno k posuzování extraterritoriálního účinku výše uvedeného čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterou je Česká republika vázána. Pro tento závěr nepochybně svědčí i skutečnost, že žalobce je stejné národnosti jako jeho družka a dcera, tedy národnosti ukrajinské, přičemž z obsahu správního spisu krajský soud nezjistil jediný důvod, proč by jeho rodině bylo bráněno realizovat soukromý rodinný život na Ukrajině.

7. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).
9. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za jeho zastoupení v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. srpna 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce